

Dosarul nr. 1ra-448/2020

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Dunas Toma XXXXX, născut la XXXXX în or.

XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 11.10.2016 - 07.06.2017;

Instanța de apel: 26.06.2017 - 01.11.2017;

08.05.2018 – 18.09.2019;

Instanța de recurs: 16.01.2018 – 27.03.2018;

19.11.2019 – 28.01.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 07 iunie 2017 Dunas Toma a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal (în redacția din 18.12.2008), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, cu dispunerea încasării în beneficiul acesteia de la Dunas Toma suma de 2778 lei cu titlu de prejudiciu material.

În privința corpurilor delictive – o bicicletă de culoare albă, de tip sport, de model MTB 26V 2605/2606, o roabă de culoare oranj, ce se păstra la partea vătămată civilă Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, s-a dispus a fi restituite lui Dunas Toma, după intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Dunas Toma, într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală în luna octombrie – noiembrie 2015, efectuând lucrări de reparație la casa de locuit ce aparține lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, amplasată în XXXXX, a observat bicicletă de model MTB 26V 2605/2606 de culoare albă. La un moment i-a apărut intenția de a sustrage bicicleta nominalizată. Prin acces liber, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Dunas Toma a sustras bicicleta nominalizată, procurată la prețul de 1978 lei și a depozitat-o la domiciliul său în XXXXX, unde și a fost depistată în urma percheziției petrecute de către colaboratorii de poliție a MAI.

Tot el, în același timp și loc, având acces liber la gospodăria lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda amplasată în XXXXX, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute de către organul de urmărire penală a sustras din gospodăria părții vătămate o roabă de culoare oranj la prețul de 800 lei, care a fost procurată pentru efectuarea lucrărilor de reparație și depozitată la domiciliul său în XXXXX.

În urma sustragerii bicicletei de model MTB 26V 2605/2606 de culoare albă și a roabei de culoare oranj, părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în mărime de 2778 lei.

S-a indicat că potrivit rechizitoriului acțiunile inculpatului Dunas Toma au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Prima instanță a constatat că pentru partea vătămată prejudiciul cauzat nu este unul considerabil dar este neesențial, astfel a recalificat acțiunile inculpatului Dunas Toma în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Dunas Toma și avocatul Stroncea Nicolae, solicitând casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea imputată.

În argumentarea apelului s-a invocat că:

- instanța de judecată nu a apreciat toate probele în cumul și nu le-a dat o apreciere obiectivă prin prisma coroborării lor, și anume: instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor date de către învinuitul Dunas Toma la etapa de urmărire penală și inculpat la etapa judecării cauzei, și declarațiilor părții vătămate;

- pe capătul de învinuire de furtul roabei, instanța de judecată a constatat eronat contrar probelor anexate la cauză că roaba îi aparține părții vătămate;

- la materialele cauzei nu este prezentă nici o probă care să confirme că partea vătămată Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda a procurat roaba și a achitat pentru ea, dar din contra roaba a fost procurată de către Dunas Toma;

- instanța de judecată nu a dat apreciere critică declarațiilor martorului Melinte Silvia;

- în speță este dovedit faptul că Dunas Toma a procurat roaba din banii săi, fapt confirmat de martorii Pînzari Petru, Melenti Silvia;

- potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată urma să aprecieze fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or în urma analizei și coroborării tuturor probelor rezultă expres că vinovăția lui Dunas Toma în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, nu a fost dovedită și urmează ultimul a fi achitat și reabilitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în prima instanță și instanța de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Dunas Toma, precum că partea vătămată i-a permis să i-a bicicleta la păstrare, iar roaba este procurată din banii săi, deoarece toate probele prezentate combat declarațiile inculpatului.

La fel, s-a indicat că argumentele invocate în apelul declarat de inculpatul Dunas Toma în comun cu avocatul Stroncea Nicolae privind nesăvârșirea de către inculpat a faptei prejudiciabile prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, motivând prezența unor dubii în declarațiile părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, sunt declarative și lipsite de careva temei, fiind apreciate ca un mijloc de apărare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit cert vina inculpatului în fapta incriminată din ansamblul probelor prezentate în instanță, care incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și care au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului și al inculpatului.

Instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel avocatul Stroncea Nicolae s-a referit la câteva probe care demonstrează contrariul celor expuse de acuzator, cum ar fi: procesul-verbal de audiere a martorului Hropac Mihail din 23.02.2016 (f.d. 30, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 09.08.2016 între martorul Melenti Silvia și inculpatul Dunas Toma (f.d. 59-60, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 09.08.2016 dintre partea vătămată Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda și inculpatul Dunas Toma (f.d. 61, vol. I), procesul-verbal de confruntare din 26.09.2016, dintre martorul Melenti Silvia și inculpatul Dunas Toma, dintre partea vătămată Oestmann-Iljinizkaia Nadejda și inculpatul Dunas Toma (f.d. 95- 96, vol. I), declarațiile părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda din 4 08.11.2016 (f.d. 188-194, vol. I), declarațiile martorului Pînzari Petru (f.d.200-201, vol. I).

Cu referire la cele invocate de către apărător și inculpat cu privire la roabă, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că dacă roaba dată avea să fie procurată de către inculpat, acesta în cadrul ședinței de judecată avea să prezinte probe ce ar confirma acest fapt și bonul de plată pentru procurarea acestei roabe, însă bonul de plată în cadrul ședinței de judecată a fost prezentat ca probă de către partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a atestat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, persoana inculpatului, anterior nu a fost condamnat, astfel just concluzionând posibilitatea corectării inculpatului fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă, în limitele articolului incriminat.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către de avocatul Stroncea Nicolae, în numele inculpatului Dunas Toma, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dunas Toma să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, precum și să se dispună ca partea vătămată să-i restituie roaba lui Dunas Toma.

În argumentarea recursului s-a invocat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume: instanța de apel nu s-a expus asupra faptului inexistenței bonului de plată pe roabă la partea vătămată, ci doar a copiat expres textul din hotărârea primei instanțe, neindicând la mijloacele de probă la ce filă se află acest bon;

- faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită;

- atât din conținutul sentinței primei instanțe, cât și din conținutul deciziei instanței de apel se vede cu certitudine că ambele instanțe nu au dat o apreciere corectă a acțiunilor lui Dunas Toma reieșind din materialul probator acumulat la dosar, și anume: ambele instanțe eronat au indicat, că dacă roaba dată avea să fie procurată de către inculpat, acesta în cadrul ședinței de judecată avea să prezinte probe ce ar confirma acest fapt și bonul de plată pentru procurarea acestei roabe, însă bonul de plată în cadrul ședinței de judecată a fost prezentată ca probă de către partea vătămată;

- nici prima instanță și nici cea de apel nu au indicat ce bon de plată a prezentat partea vătămată că a procurat roaba, unde la materialele cauzei se află un 5 asemenea bon, deoarece din declarațiile martorului Pînzari Petru rezultă că inculpatul a cumpărat roaba din banii săi;

- instanța nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate din cadrul ședinței de judecată unde ultima la întrebarea apărătorului inculpatului a declarat, că nu dispune de nici un bon

de plată pe roabă, dar crede că a fost procurată din banii săi pe care i-a achitat lui Dunas Toma;

- declarațiile martorilor Buzuleac Filip, Pînzari Petru și a inculpatului Dunas Toma demonstrează lipsa componenței infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal;

- pe episodul furtului bicicletei, lipsa componenței de infracțiune este demonstrată prin declarațiile martorilor Horpac Mihail, Melenti Silvia, a părții vătămate, precum și a inculpatului;

- ambele instanțe nu au concluzionat corect acțiunile lui Dunas Toma pe faptul sustragerii bicicletei, or din ansamblul de probe care urmau a fi coroborate corect, rezultă că Dunas Toma nu a sustras bicicleta ci a lăsat-o la el spre păstrare și el a încercat să o întoarcă înapoi, însă partea vătămată nu era acasă și apoi el nu a mai dorit să se ducă la partea vătămată, spunându-i să vină și să se clarifice la el, însă ultima nu a dorit și a depus cerere la poliție pe un presupus furt de bicicletă și de instrumente, inclusiv și roaba lui Dunas Toma.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, corect a încadrat acțiunile făptuitorului, și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. Mai mult, din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă acestea nu reprezintă temeiuri de recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2018, recursul ordinar declarat de avocatul Stroncea Nicolae, în numele inculpatului Dunas Toma, a fost admis, cu casarea totală a deciziei contestată și dispunerea judecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9. Pentru a hotărî astfel, s-a conchis că instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penal nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Stroncea Nicolae, în numele inculpatului Dunas Toma, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărirea penală și cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel

și nu s-a expus clar cui a aparținut roaba oranj, părții vătămate sau inculpatului, în condițiile în care la cauza penală nu au fost anexate probe care ar clarifica acest aspect.

De asemenea motivarea soluției din sentință contrazice dispozitivul hotărârii, ce a fost menținută greșit de instanța de apel, care la rândul său nu a corectat omisiunile admise de prima instanță, referitoare la soluționarea acțiunii civile și soarta corpurilor delictive.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit a statuat că partea descriptivă a sentinței primei instanțe nu corespunde rigorilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nefiind constatată fapta criminală considerată ca fiind dovedită în corespundere cu semnele componentei de infracțiune reținute după excluderea indicilor calificativi, eroare ce nu a fost corectată de instanța de apel la judecarea apelului.

10. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2019, a fost admis apelul avocatului Stroncea Nicolae, în numele inculpatului Dunas Toma, casată sentință total, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dunas Toma a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

A fost respinsă acțiunea civilă intentată de procuror în interesele părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda și dispusă restituirea roabei, care se află la păstrare la Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda, lui Dunas Toma.

11. Pentru adoptarea unei atare soluții, instanța de apel, rejudecând cauza, a constatat că:

11.1. Partea descriptivă a sentinței nu corespunde rigorilor prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nefiind constatată fapta criminală considerată ca fiind dovedită în corespundere cu semnele componentei de infracțiune reținute după excluderea indicilor calificativi (de două sau mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile), ceea ce constituie o eroare de drept.

11.2. Dunas Toma a fost pus sub învinuire pentru faptul, că într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, în luna octombrie-noiembrie 2015, efectuând lucrări de reparație la casa de locuit ce aparține lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda amplasat în XXXXXa observat o bicicletă de model „MTB 26V 2605/2606” de culoare albă. La un moment i-a apărut intenția de a sustrage bicicleta nominalizată. Prin acces liber cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane Dunas Toma a sustras bicicleta nominalizată, procurată

la prețul 1978 lei și a depozitat-o la domiciliul său în XXXXX, unde și a fost depistată în urma percheziției petrecute de către colaboratorii de poliție al MAI.

Tot el, în același timp și loc, având acces liber la gospodăria lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda amplasată în XXXXX, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute de către organul de urmărire penală a sustras din gospodăria părții vătămate o roabă de culoare orange, la prețul de 800 de lei, care a fost procurată pentru petrecerea lucrărilor de reparație și depozitat-o la domiciliul său în XXXXX.

În urma sustragerii bicicletei de model „MTB 26V 2605/2606” de culoare albă și a roabei de culoare orange, părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 2778 lei MD.

Astfel, Dunas Toma Ion se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de către două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

11.3. În urma cercetării – *declarațiilor inculpatului* făcute în instanța de fond și cea de apel; *declarațiilor părții vătămate* făcute în instanța de fond și cea de apel; *declarațiilor martorului Hropac Mihail* făcute în instanța de fond și cercetate suplimentar în cea de apel; *declarațiilor martorului Melinti Silvia* făcute în instanța de fond și cea de apel; *declarațiilor martorului Mișac Denis* făcute în instanța de fond și cercetate suplimentar în cea de apel; *declarațiilor martorului Buzuleac Filip* făcute în instanța de fond și cercetate suplimentar în cea de apel; *declarațiilor martorului Pînzari Petru* făcute în instanța de fond și cercetate suplimentar în cea de apel; *procesului-verbal de cercetare la fața locului* din 08.02.2016 cu tabelul foto (f.d. 7-20, vol. I); *ordonanței de recunoaștere în calitate de parte civilă* a lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda din 17.02.2016 (f.d. 26, vol. I); *ordonanței de percheziție* din 04.03.2016 (f.d. 35, vol. I); *procesului-verbal de percheziție* din 10.03.2016 (f.d. 37, vol. I); *recipisei* privind înmânarea corpului delict Oestman-Iljinizkaia Nadeshda din 16.06.2016 (f.d. 53, vol. I); *procesului-verbal de confruntare* cu participarea martorului Melinti Silvia și Dunas Toma din 09.08.2016 (f.d. 59-60, vol. I); *procesului-verbal de confruntare* cu participarea părții vătămate Oestman-Iljinizkaia Nadeshda și Dunas Toma din 09.08.2016 (f.d. 61-62, vol. I); *facturii fiscală* nr.9798180 din 30.07.2015 de la magazinul „METRO” (f.d. 63, vol. I); *procesului-verbal de examinare a obiectului* din 15.03.2016 cu tabelul foto (f.d. 68-70, vol. I); *tichetelor* privind confirmarea cheltuielilor de construcție (f.d. 71-76,

vol. I); *procesului-verbal de confruntare* cu participarea martorului Melinti Silvia și Dunas Toma din 26.09.2016 (f.d. 95, vol. I); *procesului-verbal de confruntare* cu participarea părții vătămate Oestman-Iljinizkaja Nadeshda și Dunas Toma din 26.09.2016 (f.d. 96, vol. II); *ordonanței de ridicare* din 06.10.2016 (f.d. 115, vol. I); *procesului-verbal de ridicare* din 06.10.2016 și *recipisei* de la Oestman-Iljinizkaja Nadeshda din 06.10.2016 (f.d. 116-117, vol. I); *fotografiilor de la fața locului* privind derularea lucrărilor efectuate (f.d. 170-174, vol. I) – se impune soluția de achitarea, or, acțiunile inculpatului nu formează componenta de sustragere, ele nefiind îndreptate spre însușirea bicicletei, dar spre folosința temporară a bunului dat și că bicicleta a fost folosită temporar de inculpat, cu acordul părții vătămate, ulterior a încercat să o întoarcă, dar partea vătămată nu era acasă, el nu a mai dorit să meargă la ultima, comunicându-i-i să vină și să se clarifice, însă ultima nu a dorit și a depus plângere la poliție.

Inculpatul Dunas Toma nu a urmărit scop de cupiditate, or sustragere se consideră luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșit în scop acaparator, situație contrară celor reținute în speță.

De asemenea, reieșind din probele administrate, instanța de fond eronat a concluzionat că roaba a fost procurată din banii părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda achitați lui Dunas Toma ca avans pentru lucrările de reparație efectuate la casa de locuit a ultimei, în acest sens nefiind prezentate careva probe, dar din contra s-a constatat, că roaba a fost procurată de către Dunas Toma din banii săi personali.

Sentiința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor părții vătămate, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare și de fapt sunt în defavoarea acuzării.

11.4. Din materialele cauzei rezultă că a fost înaintată acțiune civilă de către procuror în interesele părții vătămate (f.d. 143, vol. I) și nu de către partea civilă Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda către Dunas Toma de încasare a prejudiciului în mărime de 2778 lei, după cum eronat a conchis instanța de fond.

La soluționarea acțiunii civile intentată de procuror în interesele părții vătămate Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda au fost invocate prevederile art.387 al.(2) pct.1) Cod de procedură penală, ea fiind respinsă.

Din considerentele adoptării sentinței de achitare, s-a dispus restituirea roabei, care se află la păstrare la Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda potrivit recipisei din 06.10.2016, către proprietarul Dunas Toma (f.d. 117, vol. I).

12. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul Bodareu Octavian a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului se invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că incorect a fost adoptată decizie de achitare, partea vătămată indicând anume la Dunas Toma ca la făptuitor și anume:

- deși partea vătămată indică la faptul că a cerut bicicleta înapoi de la Dunas Toma, ultimul a refuzat de a o întoarce, inculpatul pentru toată această perioadă a păstrat și s-a folosit de bunuri, fără a le restitui la solicitarea ei și doar după intervenția organelor de drept și ridicării bunurilor prin proces verbal de percheziție au fost ridicate și restituite părții vătămate;

- instanța de apel nu s-a expus asupra fereastrăului ce a fost ridicat de la Elena Ceban care concubina lui Dunas Toma, or cu toate că Dunas Toma nu a fost pus sub învinuire pentru sustragerea fereastrăului, aceasta constituie o împrejurare care demonstrează că Dunas Toma a sustras mai multe bunuri din gospodăria părții vătămate;

- inculpatul afirmă că a procurat roaba de culoare orange, însă ultimul nu a prezentat sursa de proveniență a banilor, or el este fără loc de muncă, iar perioada în care a procurat roaba coincide cu perioada în care se făceau lucrări la partea vătămată și cu perioada în care ea a solicitat inculpatului să procure mai multe bunuri și instrumente pentru renovarea casei ce-i aparține părții vătămate.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă procurorul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea cât și p. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.**

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Pornind de la aceea că obiectul controlului instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, Colegiul apreciază că recursul declarat, în esență, este mai degrabă un „apel deghizat”, care se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel. În același punct de analiză, prezintă relevanță specificarea că, instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra aceluiași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată. Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza

materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

La caz, instanța de recurs nu a constatat admiterea erorilor sau altor deficiențe în lucrul judecat de instanțele de fond.

Argumentele recurentului, formulate în temeiurile statuate la pct. 6) și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală și nu a constatat fapte neconforme sau denaturate.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

În speță, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de atât de prima instanță cât și de însăși instanța de apel și conform materialelor din dosar corectând erorile de fapt și de drept ce se conțineau în partea descriptivă a sentinței și, îndeplinind indicațiile obligatorii ale instanței de recurs reflectate în hotărârea din 27 martie 2018.

Regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt deja reținute.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recerțării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că învinuirea adusă lui Dunas Toma în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal nu și-a găsit confirmare.

Din materialele dosarului rezultă, că în temei legal s-a conchis asupra nevinovăției lui Dunas Toma în săvârșirea celor incriminate prin rechizitoriu, or în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Astfel, corect s-a statuat că între inculpat și Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda a existat o înțelegere de folosire temporară a bicicletei, iar declarațiile incriminatoare ale părții vătămate nu și-au găsit confirmare, chiar dacă au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 313 Cod penal, ele fiind făcute după apariția relațiilor de conflict, împrejurare relatată atât de inculpat cât și de către martorul Melinte Silvia, care și-a explicat plauzibil modificarea conținutului declarațiilor de la urmărirea penală și instanța de fond.

În recurs se invocă că ar fi existat un refuz al inculpatului de a restitui bicicleta, însă versiunea că la solicitare ultimul a luat bicicleta și pe Țîbuleac Victor, în calitate de martor, și a mers la partea vătămată acasă pentru a o restitui, dar nu a găsit-o, ea fiind plecată la medic, nu a fost infirmată de către acuzare, nefiind întreprinse măsuri în vederea exercitării rolului activ al procurorului în ședința de judecată în vederea convingerii instanței în corectitudinea poziției sale.

În lumina jurisprudenței constante naționale cât și internaționale procurorul participant la judecarea cauzei penale este obligat să mențină pe tot parcursul procesului penal un rol activ, îndeplinind acțiuni eficiente în prezentarea și probarea învinuirii aduse inculpatului prin asigurarea temeiniciei oricărei acuzații în materie penală, exteriorizată prin posibilitate de a lua cunoștință și de a dezvolta toate probele, cererile sau excepțiile invocate de cealaltă parte, cât și obiectând în prezentarea materialului probator de către partea opusă (a se vedea în acest sens *hotărârile CtEDO în cauzele J.J. vs Olanda P.G. și J.H. vs Marea Britanie*).

De asemenea nu și-a găsit confirmare nici învinuirea de sustragere a roabei de culoare orange de la partea vătămată, lipsind probe că acest bun ar fi aparținut ultimei, în materialul probator nefiind prezentă proba – bonul de plată.

Mai mult ca atât, o cerere de sustragere pe ascuns a roabei de culoare orange nu a fost depusă de către partea vătămată, ea indicând doar la sustragerea instrumentelor și a bicicletei (f.d. 6, vol. I), nefiind necesară o expunere detaliată și probată asupra chestiunilor cu privire la sursa de proveniență a banilor la momentul procurării roabei.

Faptul că în timpul percheziție de la domiciliul concubinei inculpatului a fost ridicat un ferăstrău (f.d. 37, vol. I), nu are relevanță la justa soluționare a cauzei penale și nu răstoarnă concluzia de nevinovăție a lui Dunas Toma, de vreme ce ultimului nu i s-a incriminat sustragerea a căruiva ferăstrău de la domiciliul lui Oestmann-Iljinizkaia Nadeshda și obiectul nu a fost recunoscut și cercetat în calitate de corp delict și nici nu a fost prezentat spre recunoaștere părții vătămate pentru a fi elucidat dacă el face parte din bunurile enumerate în plângerea făcută organului de urmărire penală.

Lecturând textul recursului, se constată că acuzarea a invocat temeuri formale și nu a făcut referință la probe ce ar confirma existența erorilor de drept, generatoare de nulitate absolută a actului procedural, solicitându-se doar o reapreciere a probelor, iar chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de procuror în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se mai bazează și pe aceea că, este inacceptabil faptul că pe calea recursului ordinar, se dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a sentinței primei instanțe, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excedă scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare a cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (a se vedea *Ryabykh împotriva Rusiei, nr. 52.854/99, & 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 2003-IX*).

Prin urmare, instanța de apel rejudecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, decizia corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată. Instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de părți, specificând motivele pe care și-a întemeiat

soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului declarat. În cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către procuror, deci, nu persistă temeuri de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Dunas Toma XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 28 februarie 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu